ab aliq̄ medicoꝝ̄ poſſet iuuari. ipa vna cū matre ad ſepulcrum
ſce Agathe ꝓ inuocando ſuffragio acceſſiſſet. et cū eſſent i oroē
ſancta Lucia ſomno arripit̄. ⁊ ſcām agathā in medio angeloꝝ
gēmis ornatā ſtantē et dicentē ſibi. Soror mea Lucia v̓go deo
deuota q̄d a me. pet̄ ipſa po. ꝯtinuo īpetrabis. naz ⁊ matri mee
fides tua ſubuenit. ⁊ ecce ſaluata ē. ſicut ꝑ me ciuitas Cathanē
ſium ſublimat̄ a xp̄o ita ꝑ te ciuitas ſyracuſana decorabit̄. cer/
te hodie nō ſolū in illa ciuitate ſ; per totū mundū honorat̄. Si
deus hanc ſcām v̓ginem tm̄ honorauit in mūdo. quis pōt enar
rare quātū honorauerit eam in celo. Honorem⁹ eam in mundo
donec veniam⁹ illuc vbi videre poſſimus eā honore quē habet
in celo vbi cū ſponſo ſuo regnat ſine fine amen.

De Sancto Thoma. Sermo.

Quia vi. me Thoma credi. beati q̄ nō vi. ⁊ cre. Jo. xx. Jſta
fuerunt chriſti ad beatū thomā in quibus duo tanguntur
Primo obiectū fidei oſtendit̄. Scđo merces fidei ꝓmittitur. Ob
iectum fidei eſt deitas ⁊ humanitas qui quidem articuli ſunt de
deitate. quidā de chriſti humanitate. Merces fidei ē btitudo q̄ ꝓ
mittit̄ fidelib⁹. ꝑmuz tangit̄ ibi. q2 vi. me ⁊c̄. Nota q̄uis fideleſ
hui⁹ tp̄is nō viderunt xp̄m corpaliter. ncc̄e eſt ſi ſaluari volunt
vt videant ſp̄ūaliter. Sicut eni in corpore ſunt quinq; ſenſus. ſ.
viſus quo deum ꝯgnoſcat. auditus quo ei obediat. odoratus q̄
poſt eius veſtigia incedat. guſtus quo eius dulcedinē ꝑ deuoti/
onem ꝑcipiat. tactus quo eū ꝑ dilectionē teneat. ꝑmo dico ꝙ
aīa debet habere viſuz quo deum cognoſcat ps. Uacate et vi/
dete qm̄ ego ſum deus ⁊c̄. q̄ſi diceret videte et ꝯgnoſcite ꝙ excel/
ſior oībus. ⁊ ideo me ꝓ oībus diligite. Hunc viſuz ſcūs Thomaſ
qn̄ cicatrices chriſti tetigit habuit ⁊ deū confeſſus eſt dicēs dn̄ſ
me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. S; nota ſicut ad viſum corpis t̄a exigunt̄. ſ. in/
fluentia ſubtilis ſp̄ūs qui a cerebro fluit ad oculos. ocul⁹ claruſ
⁊ aer illuminatus ſic ad viſum aīe tria exigunt̄. ꝑmuz eſt diuine
gratie influentia. Scđm ē cordiſ mūdicia. Terciū ē exterioris ex
empli reſplendētia. ꝑmo exigit̄ diuine gratie influētia iſtđ inuit̄
Luc. xxviii. vbi cū cec⁹ q̄dā clamaret iħu fili dauid miſerere mei.
⁊ dn̄s diceret q̄d vis vt faciā t̄. Jlle rn̄dit. dn̄e vt videā. q. d. ꝑ me
cecus ſuz ⁊ ꝑ me videre nō poſſuz niſi ꝑ tuā grāz me illumines.

cognoſcere deum tuum roga deum tuū vt tibi det ſuā graciaꝫ ꝑ
quā illuminet animā tuam. Ipſe enī eſt de quo dicitur Jo.i. Erat
lux vera que illuminat omnē hominē venientem in hūc mūdum
Ecce gracia dei illuminat animā. ſed ecōtra malicia excecat ani/
mam. Sap.ij. Excecauit eos malicia eoꝝ ⁊ neſcierunt ſacramen
ta dei. Heu q̄ꝫ horribilis eſt hec excecatio quā culpa facit in aīa
per quā anima a deo excecatur ꝙ deum ſuuꝫ a quo habet omne
bonū nō cognoſcit. Unde dominus ꝯqueritur. yſa.i. Cognouit
bos poſſeſſorem ſuū ⁊ aſinus preſepe dn̄i. ſ. iſrl' autē nō cognouit
me ⁊ populus meus non intellexit. ¶ Scd̄o exigitur cordis mun
dicia. Ma.v. Beati mundo corde. ſi vis deum videre debes cor a
peccatis mundare. ſicut enī ſol materialis nō poteſt videri ab ho
mine niſi habeat oculos corporales mundos. ſic nec ſol ſpiritua
lis. ſ. deus videri poteſt niſi homo habeat oculos cordis mūdos
ideo monet dn̄s yſa.i. Lauamini mundi eſtote auferte maluꝫ co/
gitationū veſtraꝝ ab oculis. ſicut enim macula que eſt in oculo
impedit viſum corporalem. ſic macula peccati ē que in anima im
pedit viſum ſpiritualem qui ergo maculā peccati in corde nō ha
bet. ille deū pōt cognoſcere Job.xi. Si iniquitatē que eſt in manu
tua abſtuleris a te etſi nō permanſerit in tabernaculo tuo. i. ā cor
de iniuſticia tunc leuare poteris faciem tuā abſqꝫ macula ſupple
ad ꝯgnoſcendum deū. qui haberet maculā in oculo que impedi/
ret viſum ſuū qui oſtenderet ei colliriū quo macula illa abſtergi
poſſet libent̄ liniret oculos vt maculā abſtergeret. Audi o pecc̄oꝛ
q̄ multas maculas peccatoꝝ habes in corde hodie oſtendā tibi
vnū colliriuꝫ q̊ ſi volueris vti omnes maculas cordis fugabis.
Colliriū illud eſt vera ꝯtritio que oēm maculam peccati expellit.
de quo dicit̄ Apo.iij. Collirio vnge oculos tuos vt videas. Sic̄
colliriū mordet oculos ⁊ clarificat ſic ꝯtricio mordet ⁊ cor puri
ficat yſaie.xxxviij. Ecce in pace amaritudo in ama. tu aūt eru.a.
meā vt nō perirꝫ ꝓie. poſt tergū tuū oīa peccata mea. amaritudo
q̄ cum vera ꝯtricione ē dicit̄ eē in pace qꝛ aīaꝫ recōciliat deo. ¶
Tercio exigit̄ exterioris exēpli reſplendētia Hebre.v. Omnia faci
to ſm̄ exemplar qd̄ tibi in monte monſtratum eſt. Mons iſte eſt
eccleſia qui vult deum cognoſcere debet bona exēpla ſcōꝝ q̄ in
eccleſia dei ſunt ⁊ fuerunt reſpicere. Reſpiciat fidem Abrahe vt

ꝓmiſſis dei credat manſuetudinē moyſi vt irā vitare valeat. mi‑
ſericordiam dauid vt inimicos diligat. pacientiā Job vt aduerſi
tates mundi pacienter ſufferat. paupertatem apoſtolorū vt aua
riciam fugiat. caritatē martirū vt deuz toto corde diligat. fideli
tatem confeſſorū vt deo deuote ſeruiat. puritatē virginuz vt deo
placeat. Jſtud dilata ſicut placet qui h⁹ exēpla vult īſpicere ⁊ ſꝫ
ea facere ille cognoſcet deū ⁊ ab eo cognoſcetur. ¶ Scd̄o aīa
debet habere auditū quomodo obediat p̄s. Audiam quid loq̄t
in me dominus deus quoniam lo. p. i ple. ſuā. merito debet homo
audire precepta dei vt obediat qꝛ qui p̄cepta implet habet pacez
cum deo yſaie. xlviij. vtinā attendiſſes mandata mea facta fuiſſꝫ
ſicut flumen pax t̄. Sꝫ heu multi ſunt qui mandata hominū im
plent ⁊ mandata dei ꝯtemnunt. Si terreni dn̄i mandant eis vt
opprimant innocentes vt deuaſtent terras obediunt eis. ⁊ ecce
dn̄s celi ⁊ terre mandat eis vt caritatem habeant. vt peccata
vitent. vt nulli noceāt ⁊ ꝯtemnunt obedire. Jſtud non fecit ſcūs
Thomas ⁊ alij apoſtoli. vn̄ Act. le. v. Cū apl'i ꝓpt' qd̄ p̄dicabāt
℣bum dei poſiti fuerunt in carcerem quos in nocte angelus dn̄i
eduxit d. eis. Jte loq̄mini in templo plebi oīa ℣ba h⁹ vite. hec
audiens p̄nceps ſacerdotū conuocauit ꝯſilium ⁊ aduocās eos
dixit p̄cipiendo p̄cepimus vobis ne de cetero in noīe iſto. ⁊ ecce
repleſtis Jhrl'm doctrina veſtra. Rn̄dens autē Petrus ⁊ apl'i di
xerunt. oportet obedire deo magis q̄ꝫ hominibus. Ecce q̄liter apo
ſtoli obediunt deo qui nec timore carceris nec mortis mandatū
dei violauerunt. Jpſi vero auditū ſpiritualē habuerūt qui man‑
data dei in oībus impleuerunt. yſa. xxxij. Aures audientiuz dili
genter auſcultabunt. Conſidera o homo quid apl'i fecerūt ⁊ fac
ſimiliter. Si p̄cipit tibi terrenus dn̄s aliquid qd̄ ſit ꝯtrā deū potius
obedias deo qui ꝓmittit tibi eternā mercedē q̄ꝫ homini qui pro
mittit tibi tēporalē. Luce. xi. Beati qui audiūt ℣bum dei ⁊ cuſto
diunt illud. Sed heu quidā hn̄t auditū corporis quo obediunt
homini ſꝫ non hn̄t auditū anime quo obediūt deo. p̄s. Aures ha
bent ⁊ non audient. tales abijcient̄ a regno celorū. ſicut prefigu
ratū ē. i. R. xv. Ibi p̄cepit dn̄s Sauli vt percuteret Amelech ⁊
vniuerſa eius. Saul ℣o interfecit omne vulgus. ſed regi Agag
pepercit et optimis gregib⁹ et vniuerſis q̄ pulcra erant. ⁊ ꝓter

hoc abiectus a regno Saul inťpretatur abutēs ⁊ ſignificat ani
mam peccatoꝛis que abutiť bonis huius mundi huic ꝑcipit do
minus vt percutiat Amelech.i.voluptatē carnis deſtruat. Ame
lech enī interꝑtatur gens bꝛuta ⁊ ſignificat voluptatem carnis
q̄m homo ſectando efficitur bꝛutū. ⁊ ecce interdum homo in ꝭ
implet mandatū dei ꝙ interficit vulgus.i.ceſſat a peccato ope/
ris q̊ vulgus peccatū ſolūmodo reputat ⁊ adhuc tn̄ manet ino
bediens in hoc ꝙ ꝑmittit Agag regem. Amelech ⁊ optima q̄gvi
uere. q̄d ꝑ agag niſi voluptas ſenſualitatis que dn̄atur in carne
accipiť. Agag enī inťpꝛetatur feſtiua ſolēnitas tūc autem caro fe
ſtum ſuum habet quando ſenſualitatē ſequiť. q̄d ꝑ optima q̄gni
ſi quinqꝫ ſenſus coꝛpoꝛis quos peccatoꝛ optima bona reputat ac
cipitur. Audi o peccatoꝛ eſtimo ꝙ nunq̄ꝫ peccatum cōmittas in
opere niſi occidas agag.i.voluptatē ſenſualitatis retrahas a di
lectione viciosa. niſi occidas optima que.i.quinqꝫ ſenſus coꝛꝑis
retrahas ab illicitꝪ.vt oculos ab illicito viſu.aures ab illicito au
ditu.manus ab illicito tactu et ſic de alījs.alioquin nunq̄ꝫ veies
ad regnum celoꝛū. ¶ Tercio debet anima habere odoꝛatum quo
poſt chꝛiſti veſtigia incedat. Canti.i. Trahe me poſt te ſuꝑple per
graciam.curremus in odoꝛe vnguentoꝛum.i.imitatione operuꝫ
tuoꝛum que velut vnguenta redolent. Bene dicit trahe me poſt
te.ſ.ad ſuperioꝛa.quia caro trahit ad inferioꝛa. Coꝛ.ix. Coꝛpus
q̄d coꝛrūpitur aggrauat animā ⁊ terrena inhabitatio depꝛimit
ſenſum. Vis currere poſt xp̄m vt ip̄m inuenias. habeas odoꝛatuꝫ
anime quo poſt eū directe incedas. hunc odoꝛatū habuit ſanctꝰ
Thomas ⁊ alīj apoſtoli ideo relictis omnibꝰ ſecuti ſunt chꝛiſtū.
Math.xix. Ecce nos reliquimus omnia ⁊ ſecuti ſumꝰ te. ſi hēs
odoꝛatum anime ſequi potes veſtigia xp̄i donec ip̄m inuenias. ſi
cut canes venatici ꝑ odoꝛē ſequunť veſtigia feraruꝫ vel cerui vť
capree donec inueniāt. ſic ⁊ tu debes incedere pꝰ veſtigia xp̄i vt
eū inuenias. Ip̄e enī ꝯparať capꝛee innuloqꝫ ceruoꝛū. Cā.ij. Si
milis ē dilectꝰ meus capꝛee innuloqꝫ ceruoꝛū. xp̄us eniꝫ ꝯparať
capꝛee q̄ in altis habitat. capꝛea enī ſolet in altis habitare. Ecc̄.
xxiiij. Ego in altiſſimis habito. ⁊ tᵒ meus ī colūna nubis. Cōparať
enī innulo cer. q̄ delectabilis ē ad videndū ⁊ q̄d angeli deſiderāt
in eum pꝛoſpicere. ¶ Quarto anima debet habere guſtum quo

dulcedinē dei per deuotionem percipiat Ps. Guſtate ⁊ videte ꝛc.
Nunꝗ̄ fuit cibus ita dulcis in ore corporis ſicut deus in ore aīe
Bernh. Jheſus eſt mel in ore melos in aure iubilus in corde. vis
ſcire ꝙ̄ dulcis: qui ſemel guſtauerit dulcedinē dei per deuotionē
oīa terrena contemnit omnia incōmoda hui⁹ mundi libenter ſuf
fert letanter ſuſtinet vt ad deū perueniat ⁊ eius dulcedine perfru
atur Phi. iij. Omnia detrimēta feci ⁊ arbitror vt ſtercora vt xp̄z
lucrifaciam. hanc dulcedinē guſtauerat ſcūs Thomas. ideo oīa
terrena contempſit predicando per mundū circuiuit ⁊ multa in-
cōmoda ſuſtinuit. vnde nō ſolum ipſe ad chriſtum venit ſed alios
ad xp̄m adduceret. ve illis qui guſtu anime carent quo deum per
cipiant ⁊ guſtū corporis ſequūtur quo ventri ſeruiant. de talibuſ
dicit Aplus phil. iij. Multi ambulāt quos ſepe dicebā vobis nūc
autem flens dico inimicos crucis xp̄i quoꝝ finis interitus quo-
rum deus venter eſt ⁊ gloria in confuſionez eoꝝ qui terrena ſapi
unt. Iſti ſunt guloſi qui ſpiritualiter dicunt̄ inimici crucis xp̄i.
qꝛ aliter agunt ꝙ̄ chriſtus in cruce fecerit. Ipſe enim in cruce tan-
tam ſenſit penuriā ꝙ ⁊ ſitiens nō potuit habere vnū hauſtuz aq̄
Iſti autem tantam ſupfluitatem habent in potu ꝙ interdū bibūt
vſqꝫ ad vomitum. hoꝝ gloria erit in confuſione qꝛ pro hac ſuper
fluitate ſuſtinebunt maximā penuriā in inferno ſicut patet in di
uite qui in mundo epulabat̄ quotidie ſplendide ⁊ in inferno non
poterat habere hauſtū aque. Luce. xvi. ¶ Quinto anima debꝫ ha
bere tactū quo deum per dilectionem teneat. i. Jo. i. Quod audi
uimus qđ oculis noſtris vidimus qđ manus noſtre contrecta-
runt de verbo vite annūciamus vobis qđ audiuim⁹. ſ. per alioꝝ
inſtructionem qđ vidim⁹ per propriam fidem qđ manus noſtre
ɔtre. per imediatā dilectionē. Nō ſufficit tibi ad ſalutē qꝛ đ xp̄o
multa audiuiſti ꝙ fidem habes de xp̄o niſi in manibus interiori
bus ɔtrectes chriſtum. i. p dilectionē teneas. In hoc ſignū legit̄
de ſancto Thoma Jo. xx. Cum audiſſet ab alijs diſcipulis de xp̄i
reſurrectione dixit. niſi videro in manibus eius fix. cla. ⁊ mit. di.
m. in lo. cla. ⁊ manū meā in latus nō credam. In hoc docemur ꝙ
licet homo multa de deo audiat licet fidem habeat nunꝗ̄ tū eſſe
ſalu⁹ poterit niſi manib⁹ ɔ poſe dilcōiſ eū teneat. Jō deuota aīa cū
a pfectis viris reqſiuiſſet vbi dilectū ſuū inuenire poſſz ad vltimū
ſubiūxit

ſubiuntit. Cã. iij. Paululū cum ꝑtranſiſſem eos inueni quem di/
lexit anima mea. Det nobis ita ꝑfecte eū querere ⁊ ꝑ deuotionē
inuenire ⁊ ꝑ dilectionem tenere ⁊ ad eius in celo fruitiōem ꝑue/
nire ipſo ꝑ̄ſtante. ⁊c̄.

¶ De Sancto Stephano Sermo

Stephanus plenus gr̄a ⁊ fortitudine. fa. ſig. ⁊ p̄di. mag. in po
pulo. Act. vij. ¶ In verbis iſtis extollitur excellētia beati
Stephani ex tribus. Fuit eīm gratioſus i meritis prome
rendis ibi Stephanꝰ plenus gratia. V̄tuoſus in ſupplicijs ſuſti
nēdis ibi ⁊ fortitudīe. glorioſus i miraculis oſtendēdis qđ tāgi/
tur ibi faciebat. ⁊c̄. Stephanꝰ coronatus īterpretatur ⁊ dignum
fuit vt tali nomīe vocaretur qui promeruit corona martirij coro
nari. ¶ Coronantur aūt omnes ſancti q̄druplici corona argētea
zach. v. Sumas argentū ⁊ aurū ⁊ facies coronas in capite eiꝰ
hec corona ē corporis claritas que corpus mirabiliter clarifica/
bit yſaie. lv. ſicut ſpōſū decorabit me corona. ¶ Stellā. Apoc̄. xij.
In capite eius corona ſtel. xij. hec corona eſt ꝑfecta de omnibus
ſcientia Ecc̄. v. Corona gratulationis ſup te. ¶ Aurea. Ecc̄i. xlv.
Corona aurea ſuper caput eius h̄ ē de deitate gloria yſa. xxxvij.
In illa die erit tibi corona exercituū. ¶ Gemmea p̄s. Poſuiſti in
capite eius co. de la. p̄. hec eſt corona eternitatis. i. pe. v. Percipi
etis immarceſſibilez eterne glorie coronam. ¶ Sunt aūt octo ꝑ
quibus dn̄s electos ſuos coronat. ¶ P̄mũz ipſius miſeratio. p̄s.
Qui coronat te in miſericordia ⁊ miſerationibus. ¶ Sc̄d̄m puri
tatis conſeruatio Sap̄. iiij. O q̄ꝫ pul. ē caſ. ge. ¶ Tercium eſt car/
nis maceratio ſiue mortificatio yſa. xl. i. Ideo q̄ꝫ fortitudinez da/
bo lugentibus ſyon ⁊ dabo eis coronam pro cinere. ¶ Quartuz
eſt iuſti laboris exercitatio . ij. Thm. iiij. De reliquo rep. eſt mihi
corona iuſticie. In reliquo. i. in futuro. Dicit glo. corona iuſticie
de qua ſum certus. ¶ Quintū eſt temptationū ſuperatio. Ja. i. be
atus vir qui ſuſ. t. ⁊c̄. ¶ Sextū eſt ꝑplorūz ꝯuerſio ad Teſſ. iij. q̄ ē
ſpes mea ⁊ corona mea ⁊c̄. ¶ Septīa ē diligent̄ admīſtrata prela
tio Puer. xxvij. Diligent̄ ag. vl. p. t. ⁊ poſt corona tribuet̄ tibi in
generatione. ¶ Octauū ⁊ vltimū eſt tolerata ꝑ xp̄o paſſio Apo.
ij. Eſto fidelis vſq̄ꝫ ad mortē ⁊c̄. ¶ Coronāt̄ aūt mali corona flo
rea in carnis voluptatibꝰ Sap̄. ij. Coronemꝰ nos roſis anteq̄ꝫ